Nemohl jsem dýchat. Kanoista Josef Valenta ani nechtěl závodit, nakonec vyjel zlato

26.6.2024 - Kristýna Slavíková | Česká olympijská

Nervozitu vodní slalomář překonal s první vlnou. Jakmile se dostavil adrenalin, Josef rázem ožil. „Žádný jiný kanál takovou vlnu nemá. Stačil by špatný náklon, a skončil bych pod vodou," hlásal bezprostředně poté, co vylezl z chladné řeky.

Převrácení se mu naštěstí vyhnulo, potrápilo ho ale uvázání v kánoi. „Půlkou těla jsem vůbec nedržel v lodi," popisoval krizovou situaci. Josef se toho ale nezalekl. Po předchozích zkušenostech pokračoval ve své jízdě dál i navzdory komplikacím. Kdysi totiž nedokončil závod poté, co dostal pokyn, že neprojel bránu. Jenže kdyby se tehdy rozhodl jinak, mohl vyhrát. „Žádnou penalizaci mi nezapsali. Od té doby všechno dojíždím. Vždycky to má cenu."

A tentokrát to mělo doslova cenu zlata. Hned po vyhlášení výsledků Josef rozdával vítězoslavné úsměvy a s radostí přijímal všechny gratulace. Když si ho pak k sobě pozvali moderátoři, vyzkoušel si navíc i roli komentátora při sledování dalších závodníků. „Byl jsem nadšený, ale už jsem se těšil, až na chvíli přestanu něco dělat," přiznal, když místo odpočinku odpovídal na otázky.

Z prvenství se radoval i otec Tomáš, který nepatří k rodičům toužícím po ohromujících výsledcích. Vlastně své děti ani ke sportu nikdy nenutil, ačkoliv jím sám žije. „Trénuji lukostřelbu, ale Josefovi by neseděla. Byl by tam chudák svázanej. On potřebuje vydat daleko víc energie." Na divokou řeku občas jezdí i společně. Mladší generace už má ale prý navrch. „Jezdím líp než táta. Trošku mu radím a baví mě to pozorovat. Je rozdíl, když se něco učíte ve třiceti, nebo v osmi," chlubí se Josef.

Když se přes fotbal dostal ke kanoistice, stala se pro něj záhy sportem číslo jedna. Zároveň si poprvé pořádně uvědomil hodnotu tréninku. „Od malička rád vyhrával, ale chtěl za málo práce hodně koláčů. Teď už ví, že nic není zadarmo. Bydlíme dvanáct kilometrů od Olomouce. A Josef má motivaci jet na vodu, i když není oficiální trénink. V jeho věku je to úchvatný," popsal tréninkovou morálku jeho otec Tomáš.

Podle něj si s Josefem trenéři užijí. To potvrzuje i Petr Kratochvíl, který ho vede už přes tři roky. „Dřív to byl opravdu divoch. Stačilo se podívat jinam, a Pepa už visel někde z mostu nebo na stromě, napíchl se na bránu a podobně," směje se. Možná je radši, že jeho svěřenec před svou první jízdou na Olympiádě dětí a mládeže na okamžik ztuhnul, než aby mu zase někam odskočil.

https://www.olympijskytym.cz/article/nemohl-jsem-dychat-kanoista-josef-valenta-ani-nechtel-zavodit-nakonec-vyjel-zlato